

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ question- ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין מבקעין עצים מן הקורות, ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב	ותנן:											קבז.
רבי יוחנן, ההוא - כרבי יוסי בר יהודה מתני לה.												קבז.
מתחילין בערימת התבן, אבל לא בעצים שבמוקצה	תא שמע:											קבז.
התם בארזי ואשוחי, דמוקצה מחמת חסרון כיס אפילו רבי שמעון מודה.												קבז.
אין משקין ושוחטין את המדבריות, אבל משקין ושוחטין את הבייתות	תא שמע:											קבז.
רבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח												קבז.
מגביהין מעל השלחן עצמות וקליפין	בית שמאי:											קבז.
מסלק את הטבלה כולה ומנערה.	בית הלל:											קבז.
אנו אין לנו אלא בית שמאי כרבי יהודה, ובית הלל כרבי שמעון.	ואמר רב נחמן:											קבז.
פליגי בה רב אחא ורבינא												קבז.
בכל השבת כולה הלכה כרבי שמעון, לבר ממוקצה מחמת מיאוס, ומאי ניהו - נר ישן.	חד: [רב אחא/ רבינא]											קבז.
במוקצה מחמת מיאוס נמי הלכה כרבי שמעון, לבר ממוקצה מחמת איסור ומאי ניהו - נר שהדליקו בה באותה שבת.	וחד: [רב אחא/ רבינא]											קבז.
אבל מוקצה מחמת חסרון כיס - אפילו רבי שמעון מודה												קבז.
כל הכלים ניטלין בשבת, חוץ ממסר הגדול ויתד של מהרישה.	דתנן:											קבז.
מפירין נדרים בשבת, ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת. ופוקקין את המאור, ומודדין את המטלית, ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן בסנית, שפקקו את המאור בטפית, וקשרו את המקידה בגמי לידע אם יש בניגית פותח טפח אם לאו.												מ
ומדבריהם למדנו, שפקקין ומודדין וקושרין בשבת.												קבז.
הפרה - בין לצורך ובין שלא לצורך ושאלה - לצורך - אין, שלא לצורך - לא. ומשום הכי קפליגנהו מהדדי - או דילמא: הפרה נמי, לצורך - אין, שלא לצורך - לא. והא דקא פליג להו מהדדי - משום דהפרה אין צריך בית דין, ושאלה צריכה בית דין?	איבעיא להו:											קבז.
מפירין נדרים בשבת לצורך השבת.	תא שמע, דתני זוטי דבי רב פפא:											קבז.
לצורך השבת - אין, שלא לצורך השבת - לא.												קבז.
לצורך אתרווייהו קתני, ושלא לצורך - לא, אלמא: הפרת נדרים מעת לעת. או דילמא: כי קתני לצורך - אשאלה הוא דקתני. אבל הפרת נדרים - אפילו שלא לצורך. אלמא: הפרת נדרים כל היום.	לישנא אחרינא, איבעיא להו:											קבז.
מפירין נדרים בשבת לצורך השבת.	תא שמע, דתני זוטי דבי רב פפי:											קבז.
לצורך השבת - אין, שלא לצורך השבת - לא. אלמא: הפרת נדרים מעת לעת.												קבז.
הפרת נדרים כל היום, ויש בדבר להקל ולהחמיר. כיצד? נדרה לילי שבת - מיפר לילי שבת ויום השבת עד שתחשך, נדרה עם חשכה - מיפר עד שלא תחשך, שאם לא הפר משחשכה - אינו יכול להפר.	רב אשי, והאנן תנן:											קבז.
תנאי היא												קבז.
הפרת נדרים כל היום	דתניא: [ת"ק]											קבז.
מעת לעת.	רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון:											קבז.
ונשאלים לנדרים.												קבז.
כשלא היה לו פנאי, או דלמא: אפילו היה לו פנאי?	איבעיא להו:											קבז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא				
דאודקיקו ליה רבנן לרב זוטרא בריה דרב זירא, ושרו ליה נדריה ואף על גב דהוה ליה פנאי.	תא שמע:											◊	!	◊	קנז:	
שפקקו את המאור בטפיח וקשרו את המקידה בגמי.														■	<	קנז:
הילקטי קטנה היתה בין שני בתים, ושומאה היתה שם וגיגית סדוקה מונחת על גבן. ופקקו את המאור בטפיח וקשרו את המקידה בגמי. לידע אם יש שם בגיגית פותח טפח אם לאו.	רב יהודה אמר רב:													○		קנז:
ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת.														■	<	קנז:
עולא איקלע לבי ריש גלותא. הויה לרבה בר רב הונא דיתיב באוונא דמיא, וקא משה ליה.	[רבה בר רב הונא]													○	◊	קנז:
אימר דאמרי רבנן מדידה דמצוה, דלאו מצוה מי אמור?	אמר ליה: [עולא]													◊	!	קנז:
אמר ליה: מתעסק בעלמא אנא.	[רבה בר רב הונא]														◊	קנז:
הדרן עלך מי שהחשיך וסליקא לה מסכת שבת															◊	